

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

შესავალი ნაწილი

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატა

21 ნოემბერი, 2018 წელი
თბილისი

ქ.

მოსამართლე: გოჩა ჯეირანაშვილი
სხდომის მდივანი: ლელა ბახტაძე, გიორგი სვანიძე
სხდომის სახე: ღია სასამართლო სხდომა

ბრალდების მხარე:

პროკურორი: ნ-----

მსჯავრდებული: კ-----, საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლობის არმქონე, მცხოვრები: ქ. თბილისი, ჯ-----ში.

ადვოკატი: ზ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი, მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (2 ეპიზოდი).

დისპოზიცია: თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

სასჯელი: თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წელი.

მსჯავრდებული: ლ-----, დაბადებული 1----- საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, საშუალო განათლების მქონე, მცხოვრები: ქ.-----

ადვოკატი: დ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“

ქვეპუნქტი, მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (2 ეპიზოდი).

დისპოზიცია: თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

სასჯელი: ჯარიმა 5000 ლარი;

მსჯავრდებული: ზ-----, დაბადებული 1-----
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №----- ნასამართლობის არმქონე,
განქორწინებული, საშუალო განათლების მქონე, მცხოვრები: ქ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი, მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (2 ეპიზოდი).

დისპოზიცია: თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

სასჯელი: ჯარიმა 3000 ლარი;

მსჯავრდებული: ლ----- დაბადებული 1-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №----- ნასამართლობის არმქონე,
მცხოვრები: ო-----

ადვოკატი: ე-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი, მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (2 ეპიზოდი).

დისპოზიცია: თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

სასჯელი: ჯარიმა 3000 ლარი;

მსჯავრდებული: გ-----, დაბადებული 19-----
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №----- ნასამართლობის არმქონე,
დაოჯახებული, საშუალო განათლების მქონე, მცხოვრები: სა-----

ადვოკატი: მ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი, მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (2 ეპიზოდი).

დისპოზიცია: თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

სასჯელი: თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სსკ 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით, 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 (ორი) წელი საქართველოს სსკ 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებული: გ----- დაბადებული 19-----ოს, საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, საშუალო განათლების მქონე, მცხოვრები: ქ-----

ადვოკატი: მ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი, მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (2 ეპიზოდი).

დისპოზიცია: თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

სასჯელი: თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სსკ 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით, 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 (ორი) წელი საქართველოს სსკ 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებული: ე-----, საქართველოს მოქალაქე, პირადი ნომერი 3----- დაოჯახებული, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, საშუალო განათლების მქონე, მცხოვრები: ქ-----

ადვოკატი: მ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტი, მესამე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (2 ეპიზოდი).

დისპოზიცია: თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით დიდი ოდენობით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ;

სასჯელი: ჯარიმა 3200 (სამი ათას ორასი) ლარი;

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

**პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ კო-----
----- ჩაიდინა** თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით (ორი ეპიზოდი), დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით, რაც გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის აპრილში კო-----, ნ-----, ლ-----სთან, გ-----
----- და დაუდგენელ პირებთან ერთად განიზრახა მოტყუებით დაუფლებოდა კ----- საცხოვრებელ ბინას, მდებარეს ქ-----

ამ მიზნით, 2015 წლის 16 აპრილს, შეთანხმებისამებრ, კ----- გ-----
----- და გ----- მივიდნენ ქ. თბილისში, ლ----- მდებარე სანოტარო ბიუროში და ნოტარიუს ნ----- განუცხადეს, თითქოს გ-----
-----ს ბებია კ-----მყოფებოდა საბერძნეთში და სურდა გ-----
-----სათვის მინდობილობის გაცემა მისი საცხოვრებელი სახლის განკარგვის უფლებით და წარუდგინეს ვითომდა კ----- სკაიპის მისამართი მასთან დასაკავშირებლად. ნოტარიუსი ნი-----ი მითითებულ სკაიპის მისამართზე ვიდეოზარით დაუკავშირდა ლ-----ს, რომელმაც მოტყუებით განუცხადა, რომ იყო კ-----, რაც გ-----ნ ერთად დაადასტურეს კო----- და გ-----ა, რის შემდეგაც ნოტარიუსმა ნი-----მა ლ-----
----- როგორც კ----- თანხმობით, დაამოწმა პირდაპირი ელექტრონული კომუნიკაციის საშუალებით მიღებული რწმუნებულება/მინდობილობა, რეგისტრაციის ნომრით: 1----- რომლის თანახმად, გ-----
----- მიენიჭა კ----- კუთვნილი უძრავი ქონების განკარგვის უფლება. იმავე დღეს, აღნიშნული მინდობილობის საფუძველზე, ქ. თბილისში, თე-----
-----ს ქ----- მდებარე, კ----- საცხოვრებელი სახლი გაასხვისა ს-----, რითაც კ-----ს მიაღება 144 000 ლარის დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

2015 წლის ივლისის თვეში, კო----- ნ-----
- ზ-----სთან, ე----- გ-----თან, ლ-----სთან, ლ-----სთან და დაუდგენელ პირებთან ერთად განიზრახა მოტყუებით დაუფლებოდა რ-----
-----ს საცხოვრებელ ბინას, მდებარეს ქ. თბილისში, გუ-----,
ბ-----, რის შემდეგაც ბინის უზრუნველყოფით მოახდენდნენ სესხის აღებას.

ამ მიზნით, 2015 წლის 6 ივლისს, შეთანხმებისამებრ, ზ----- გ-----
----- ერთად მივიდა ქ----- ქ-----ში მდებარე სანოტარო ბიუროში და ნოტარიუს ქ----- განუცხადა, თითქოს მისი ბიძაშვილი რ----- იმყოფებოდა საბერძნეთში, ქ. ათენში და სურდა ზ-----ს მინდობილობის გაცემა მისი საცხოვრებელი სახლის

განკარგვის უფლებით და წარუდგინა რ-----ს პირადი ნომერი და სკაიპის მისამართი რ-----ნ დასაკავშირებლად. ნოტარიუსი ქ-----
----- მითითებულ სკაიპის მისამართზე, ვიდუოზარით დაუკავშირდა ე----- რომელმაც განუცხადა, რომ იყო რ-----
, რაც ზ-----სთან ერთად დაადასტურეს გ-----
----- რის შემდეგაც ე-----ს, როგორც რ-----ს თანხმობით, ნოტარიუსმა ქ-----მ დაამოწმა პირდაპირი ელექტრონული კომუნიკაციის საშუალებით მიღებული რწმუნებულება/მინდობილობა, რეგისტრაციის ნომრით: 1-----, რომლის თანახმად ზ-----ს მიენიჭა რ-----
-----ს კუთვნილი უძრავი ქონების განკარგვის უფლება, რის საფუძველზეც 2015 წლის 7 ივლისს ზ-----მ საკუთრებაში დაირეგისტრირა ქ. თბილისში, გუ-----, კ-----ი მდებარე რ-----ს უძრავი ქონება, რითაც დაზარალებულს მიადგა 112500 ლარის დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

ლ-----მ ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით (ორი ეპიზოდი), დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით. რაც გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის აპრილში, ლ-----მ კ-----, გ-----
----- და დაუდგენელ პირებთან ერთად განიზრახა მოტყუებით დაუფლებოდა კ----- საცხოვრებელ ბინას, მდებარეს ქ. თ-----

ამ მიზნით, 2015 წლის 16 აპრილს, შეთანხმებისამებრ, კ----- გ-----
----- და გ----- მივიდნენ ქ. თბილისში, ლ----- მდებარე სანოტარო ბიუროში და ნოტარიუს ნ----- განუცხადეს, თითქოს გ-----
-----ს ბებია კ-----მყოფებოდა საბერძნეთში და სურდა გ-----
-----სათვის მინდობილობის გაცემა მისი საცხოვრებელი სახლის განკარგვის უფლებით და წარუდგინეს ვითომდა კ----- სკაიპის მისამართი მასთან დასაკავშირებლად. ნოტარიუსი ნი-----ი მითითებულ სკაიპის მისამართზე ვიდუოზარით დაუკავშირდა ლ-----ს, რომელმაც მოტყუებით განუცხადა, რომ იყო კ-----, რაც გ-----ნ ერთად დაადასტურეს კო----- და გ-----ა, რის შემდეგაც ნოტარიუსმა ნი-----მა ლ-----
----- როგორც კ----- თანხმობით, დაამოწმა პირდაპირი ელექტრონული კომუნიკაციის საშუალებით მიღებული რწმუნებულება/მინდობილობა, რეგისტრაციის ნომრით: 1----- რომლის თანახმად, გ----- მიენიჭა კ----- კუთვნილი უძრავი ქონების განკარგვის უფლება. იმავე დღეს, აღნიშნული მინდობილობის საფუძველზე, გ----- ქ. თბილისში, თე-----ს ქ----- მდებარე, კ-----
----- საცხოვრებელი სახლი გაასხვისა ს-----, რითაც კ-----ს

მიადგა 144 000 ლარის დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

2015 წლის ივლისში, ლ-----მ ნ----- ზ-----
-----სთან, ე-----ან და დაუდგენელ
პირებთან ერთად განიზრახა მოტყუებით დაუფლებოდა რ-----ს
საცხოვრებელ ბინას, მდებარეს ქ. თბილისში, გუ-----, ბ-----, რის
შემდეგაც ბინის უზრუნველყოფით მოახდენდნენ სესხის აღებას.

ამ მიზნით, 2015 წლის 6 ივლისს, შეთანხმებისამებრ, ზ----- გ-----
----- ერთად მივიდა ქ----- ქ-----ში მდებარე
სანოტარო ბიუროში და ნოტარიუს ქ----- განუცხადა, თითქოს მისი
ბიძაშვილი რ----- იმყოფებოდა საბერძნეთში, ქ. ათენში და სურდა
ზ-----ს მინდობილობის გაცემა მისი საცხოვრებელი სახლის
განკარგვის უფლებით და წარუდგინა რ-----ს პირადი ნომერი და
სკაიპის მისამართი რ-----ნ დასაკავშირებლად. ნოტარიუსი ქ-----
----- მითითებულ სკაიპის მისამართზე, ვიდეოზარით
დაუკავშირდა ე----- რომელმაც განუცხადა, რომ იყო რ-----
, რაც ზ-----სთან ერთად დაადასტურეს გ-----
----- რის შემდეგაც ე-----ს, როგორც რ-----ს თანხმობით,
ნოტარიუსმა ქ-----მ დაამოწმა პირდაპირი ელექტრონული
კომუნიკაციის საშუალებით მიღებული რწმუნებულება/მინდობილობა,
რეგისტრაციის ნომრით: 1-----, რომლის თანახმად ზ-----ს მიენიჭა რ-----
-----ს კუთვნილი უძრავი ქონების განკარგვის უფლება, რის
საფუძველზეც 2015 წლის 7 ივლისს ზ-----მ საკუთრებაში
დაირეგისტრირა ქ. თბილისში, გუ-----, კ-----, ბ-----ში
მდებარე რ-----ს უძრავი ქონება, რითაც დაზარალებულს მიადგა
112500 ლარის დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

ზ-----მ ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო
მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი
წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით, დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და
ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით. რაც გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის ივლისში, ზ-----მ ნ----- ლ-----
-----სთან, ე-----ან და დაუდგენელ
პირებთან ერთად განიზრახა მოტყუებით დაუფლებოდა რ-----ს
საცხოვრებელ ბინას, მდებარეს ქ. თბილისში, გუ-----, ბ-----, რის
შემდეგაც ბინის უზრუნველყოფით მოახდენდნენ სესხის აღებას.

ამ მიზნით, 2015 წლის 6 ივლისს, შეთანხმებისამებრ, ზ----- გ-----
----- ერთად მივიდა ქ----- ქ-----ში მდებარე
სანოტარო ბიუროში და ნოტარიუს ქ----- განუცხადა, თითქოს მისი
ბიძაშვილი რ----- იმყოფებოდა საბერძნეთში, ქ. ათენში და სურდა

ზ-----ს მინდობილობის გაცემა მისი საცხოვრებელი სახლის განკარგვის უფლებით და წარუდგინა რ-----ს პირადი ნომერი და სკაიპის მისამართი რ-----ნ დასაკავშირებლად. ნოტარიუსი ქ----- მითითებულ სკაიპის მისამართზე, ვიდეოზარით დაუკავშირდა ე----- რომელმაც განუცხადა, რომ იყო რ-----, რაც ზ-----სთან ერთად დაადასტურეს გ-----ს თანხმობით, რის შემდეგაც ე-----ს, როგორც რ-----ს თანხმობით, ნოტარიუსმა ქ-----მ დაამოწმა პირდაპირი ელექტრონული კომუნიკაციის საშუალებით მიღებული რწმუნებულება/მინდობილობა, რეგისტრაციის ნომრით: 1-----, რომლის თანახმად ზ-----ს მიენიჭა რ-----ს კუთვნილი უძრავი ქონების განკარგვის უფლება, რის საფუძველზეც 2015 წლის 7 ივლისს ზ-----მ საკუთრებაში დაირეგისტრირა ქ. თბილისში, გუ-----, კ-----, ბ-----ში მდებარე რ-----ს უძრავი ქონება, რითაც დაზარალებულს მიადგა 112500 ლარის დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

ლ----- ჩაიდინა ედება თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით. რაც გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის ივლისში, ლ-----, ნ----- ლ-----სთან, ე----- ზ-----სთან და დაუდგენელ პირებთან ერთად განიზრახა მოტყუებით დაუფლებოდა რ-----ს საცხოვრებელ ბინას, მდებარეს ქ. თბილისში, გუ-----, ბ-----, რის შემდეგაც ბინის უზრუნველყოფით მოახდენდნენ სესხის აღებას.

ამ მიზნით, 2015 წლის 6 ივლისს, შეთანხმებისამებრ, ზ----- გ----- ერთად მივიდა ქ----- ქ-----ში მდებარე სანოტარო ბიუროში და ნოტარიუს ქ----- განუცხადა, თითქოს მისი ბიძაშვილი რ----- იმყოფებოდა საბერძნეთში, ქ. ათენში და სურდა ზ-----ს მინდობილობის გაცემა მისი საცხოვრებელი სახლის განკარგვის უფლებით და წარუდგინა რ-----ს პირადი ნომერი და სკაიპის მისამართი რ-----ნ დასაკავშირებლად. ნოტარიუსი ქ----- მითითებულ სკაიპის მისამართზე, ვიდეოზარით დაუკავშირდა ე----- რომელმაც განუცხადა, რომ იყო რ-----, რაც ზ-----სთან ერთად დაადასტურეს გ-----ს თანხმობით, რის შემდეგაც ე-----ს, როგორც რ-----ს თანხმობით, ნოტარიუსმა ქ-----მ დაამოწმა პირდაპირი ელექტრონული კომუნიკაციის საშუალებით მიღებული რწმუნებულება/მინდობილობა, რეგისტრაციის ნომრით: 1-----, რომლის თანახმად ზ-----ს მიენიჭა რ-----ს კუთვნილი უძრავი ქონების განკარგვის უფლება, რის საფუძველზეც 2015 წლის 7 ივლისს ზ-----მ საკუთრებაში

დაირეგისტრირა ქ. თბილისში, გუ-----, კ-----ი
მდებარე რ-----ს უძრავი ქონება, რითაც დაზარალებულს მიაღდა
112500 ლარის დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

გ----- ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო
მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი
წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით, დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და
ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით. რაც გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის აპრილში გ----- ნ-----, ლ-----სთან, კ-----
----- და დაუდგენელ პირებთან ერთად განიზრახა მოტყუებით
დაუფლებოდა კ----- საცხოვრებელ ბინას, მდებარეს ქ.-----

ამ მიზნით, 2015 წლის 16 აპრილს, შეთანხმებისამებრ, კ----- გ-----
----- და გ----- მივიდნენ ქ. თბილისში, ლ----- მდებარე
სანოტარო ბიუროში და ნოტარიუს ნ----- განუცხადეს, თითქოს გ-----
-----ს ბებია კ-----ყოფებოდა საბერძნეთში და სურდა გ-----
-----სათვის მინდობილობის გაცემა მისი საცხოვრებელი სახლის განკარგვის
უფლებით და წარუდგინეს ვითომდა კ----- სკაიპის მისამართი მასთან
დასაკავშირებლად. ნოტარიუსი ნი-----ი მითითებულ სკაიპის
მისამართზე ვიდეოზარით დაუკავშირდა ლ-----ს, რომელმაც მოტყუებით
განუცხადა, რომ იყო კ-----, რაც გ-----ნ ერთად დაადასტურეს
კო----- და გ-----ა, რის შემდეგაც ნოტარიუსმა ნი-----მა ლ-----
----- როგორც კ----- თანხმობით, დაამოწმა პირდაპირი
ელექტრონული კომუნიკაციის საშუალებით მიღებული
რწმუნებულება/მინდობილობა, რეგისტრაციის ნომრით: 1----- რომლის
თანახმად, გ----- მიენიჭა კ----- კუთვნილი უძრავი ქონების
განკარგვის უფლება. იმავე დღეს, აღნიშნული მინდობილობის საფუძველზე,
გ----- ქ. თბილისში, თე-----ს ქ----- მდებარე, კ-----
----- საცხოვრებელი სახლი გაასხვისა ს-----, რითაც კ-----ს
მიაღდა 144 000 ლარის დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

გ-----ა ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო
მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი
წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით, დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და
ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით. რაც გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის აპრილში გ-----ა, ნ-----, ლ-----სთან, კ-----
-----ნ და დაუდგენელ პირებთან ერთად განიზრახა მოტყუებით
დაუფლებოდა კ----- საცხოვრებელ ბინას, მდებარეს ქ. თ-----

ამ მიზნით, 2015 წლის 16 აპრილს, შეთანხმებისამებრ, კ----- გ-----
----- და გ----- მივიდნენ ქ. თბილისში, ლ----- მდებარე
სანოტარო ბიუროში და ნოტარიუს ნ----- განუცხადეს, თითქოს გ-----
-----ს ბებია კ-----მყოფებოდა საბერძნეთში და სურდა გ-----
-----სათვის მინდობილობის გაცემა მისი საცხოვრებელი სახლის განკარგვის
უფლებით და წარუდგინეს ვითომდა კ----- სკაიპის მისამართი მასთან
დასაკავშირებლად. ნოტარიუსი ნი-----ი მითითებულ სკაიპის
მისამართზე ვიდეოზარით დაუკავშირდა ლ-----ს, რომელმაც მოტყუებით
განუცხადა, რომ იყო კ-----, რაც გ-----ნ ერთად დაადასტურეს
კო----- და გ-----ა, რის შემდეგაც ნოტარიუსმა ნი-----მა ლ-----
----- როგორც კ----- თანხმობით, დაამოწმა პირდაპირი
ელექტრონული კომუნიკაციის საშუალებით მიღებული
რწმუნებულება/მინდობილობა, რეგისტრაციის ნომრით: 1----- რომლის
თანახმად, გ----- მიენიჭა კ----- კუთვნილი უძრავი ქონების
განკარგვის უფლება. იმავე დღეს, აღნიშნული მინდობილობის საფუძველზე,
გ----- ქ. თბილისში, თე-----ს ქ----- მდებარე, კ-----
----- საცხოვრებელი სახლი გაასხვისა ს-----, რითაც კ-----ს
მიადგა 144 000 ლარის დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

ე----- ჩაიდინა თაღლითობა, ესე იგი მართლსაწინააღმდეგო
მისაკუთრების მიზნით სხვისი ნივთის დაუფლება მოტყუებით, ჩადენილი
წინასწარი შეთანხმებით ჯგუფის მიერ, დიდი ოდენობით, დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და
ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით. რაც გამოიხატა შემდეგში:

2015 წლის ივლისში, ე-----, ნ----- ლ-----
-----სთან, ლ-----ნ, ზ-----სთან და დაუდგენელ
პირებთან ერთად განიზრახა მოტყუებით დაუფლებოდა რ-----ს
საცხოვრებელ ბინას, მდებარეს ქ. თბილისში, გუ-----, ბ-----, რის
შემდეგაც ბინის უზრუნველყოფით მოახდენდნენ სესხის აღებას.

ამ მიზნით, 2015 წლის 6 ივლისს, შეთანხმებისამებრ, ზ----- გ-----
----- ერთად მივიდა ქ----- ქ-----ში მდებარე
სანოტარო ბიუროში და ნოტარიუს ქ----- განუცხადა, თითქოს მისი
ბიძაშვილი რ----- იმყოფებოდა საბერძნეთში, ქ. ათენში და სურდა
ზ-----ს მინდობილობის გაცემა მისი საცხოვრებელი სახლის
განკარგვის უფლებით და წარუდგინა რ-----ს პირადი ნომერი და
სკაიპის მისამართი რ-----ნ დასაკავშირებლად. ნოტარიუსი ქ-----
----- მითითებულ სკაიპის მისამართზე, ვიდეოზარით
დაუკავშირდა ე----- რომელმაც განუცხადა, რომ იყო რ-----
, რაც ზ-----სთან ერთად დაადასტურეს გ-----
----- რის შემდეგაც ე-----ს, როგორც რ-----ს თანხმობით,
ნოტარიუსმა ქ-----მ დაამოწმა პირდაპირი ელექტრონული
კომუნიკაციის საშუალებით მიღებული რწმუნებულება/მინდობილობა,

რეგისტრაციის ნომრით: 1-----, რომლის თანახმად ზ-----ს მიენიჭა რ-----
-----ს კუთვნილი უძრავი ქონების განკარგვის უფლება, რის
საფუძველზეც 2015 წლის 7 ივლისს ზ-----მ საკუთრებაში
დაირეგისტრირა ქ. თბილისში, გუ-----, კ-----ი
მდებარე რ-----ს უძრავი ქონება, რითაც დაზარალებულს მიადგა
112500 ლარის დიდი ოდენობით ქონებრივი ზიანი.

მხარეთა პოზიცია:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის 2018 წლის 26 თებერვლის **განაჩენი** სააპელაციო წესით
გაასაჩივრეს ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორმა ნ-----
-----მ და მოითხოვა მსჯავრდებულების: ე-----ს, გ-----ს, გ-----
-----ს, ლ-----ს, ზ-----ა და ლ-----ს დამნაშავედ ცნობა
საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“ და მესამე ნაწილის „ბ“
ქვეპუნქტებით და ჩადენილი დანაშაულისათვის სამართლიანი და
ადეკვატური სასჯელი თავისუფლების აღკვეთის სახით განსაზღვრა.

მსჯავრდებულმა გ-----ა სააპელაციო საჩივრით მოითხოვა
გამამართლებელი განაჩენის დადგენა, თუმცა მან სასამართლო სხდომაზე
დააზუსტა და განმარტა, რომ მისი მხრიდან დანაშაული ჩადენილი იქნა
უნებლიედ და ამის გამო ითხოვს სასჯელის შემსუბუქებას.

მსჯავრდებულის გ-----ს ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა მ-----
პ-----მა მოითხოვა მსჯავრდებულ გ-----ს მიმართ სასჯელის
შემსუბუქება და სასჯელის სახედ ჯარიმის განსაზღვრა.

მსჯავრდებულ კ-----ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ზ-----მ
მოითხოვა მსჯავრდებულ კ-----ს დანიშნული სასჯელიდან -6 წლის
ვადით, გამოყენებული იქნას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის
50-ე მუხლის მე-5 ნაწილი, საიდანაც 4 წელი განესაზღვროს
სასჯელაღსრულების დაწყებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი
სასჯელის 1/3 ნაწილი- 2 წელი ჩაეთვალოს პირობით იმავე გამოსაცდელი
ვადით.

**სასამართლო სხდომაზე როგორც ბრალდების მხარემ, ასევე დაცვის
მხარემ მხარი დაუჭირეს მათ მიერ წარმოდგენილ სააპელაციო
საჩივრებს და ითხოვეს მისი დაკმაყოფილება.**

სასამართლომ შეისწავლა საქმის მასალები, გაეცნო სააპელაციო საჩივრის
მოთხოვნას, ყოველმხრივად და ობიექტურად შეამოწმა საქმეში არსებული
მტკიცებულებანი, შეაფასა თითოეული მათგანი საქმესთან მათი
რელევანტურობის, დასაშვებობის და უტყუარობის თვალსაზრისით და

მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ნ----- ჭ-----ის, მსჯავრდებულ გ-----ს, მსჯავრდებულ გ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის მ-----ს, ასევე მსჯავრდებულ კ-----ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის ზ-----ს სააპელაციო საჩივრები **არ უნდა დაკმაყოფილდეს** და თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 26 თებერვლის **განაჩენი დარჩეს უცვლელი**.

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა საქმის ფაქტობრივი გარემოებანი და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ. საქმის ფაქტობრივი გარემოებები და კვალიფიკაცია არც ბრალდების მხარეს გაუხდია სადავოდ. მსჯავრდებულების მიერ ბრალად წარდგენილი დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენა, დადასტურებულია სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილი, პირველი ინსტანციის სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული და ასევე, მხარეთა მიერ უდაოდ ცნობილი მტკიცებულებებით, გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობით, კერძოდ: დაზარალებულების ჩვენებებით, მოწმეების: ქ-----

----- ჩვენებები, მსჯავრდებულებების აღიარებითი ჩვენებები, ჩატარებული ამოცნობის ოქმები, საჯარო რეესტრიდან ამოღებული დოკუმენტები, მინდობილობა, პირდაპირი ელექტრონული კომუნიკაციის ვიდეოჩანაწერი, გრაფიკული ექსპერტიზის დასკვნა N3/გრ. ამდენად, მტკიცებულებათა შეფასების შემდგომ პალატა მივიდა იმ დასკვნამდე, რომ ერთმანეთთან შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს **კ-----ისა და ლ-----ს მიერ** საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენის (ორი ეპიზოდი), **ზ-----, ლ-----ს, გ-----ს, გ-----სა და ე-----ს** მიერ საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენას.

რაც შეეხება დანიშნულ სასჯელს, პალატა ვერ გაიზიარებს პროკურორის საჩივარში მითითებულ არგუმენტებს და ვერ მიიჩნევს მათ მსჯავრდებულისათვის სასჯელის დამძიმების საფუძვლად, შემდეგ გარემოებათა გამო:

საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს, დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს გათვალისწინებული უნდა იქნეს ბრალდებულის/მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება.

პალატა განმარტავს, რომ მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადეკვატური, მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი. სასამართლო ხაზს უსვამს სასჯელის სამართლიანობის სწორად განსაზღვრის აუცილებლობას და მიიჩნევს, რომ სასჯელი თანაზომიერი და პროპორციული უნდა იყოს დამნაშავეს რესოციალიზაციისათვის, ასევე, დანაშაულის ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნის მისაღწევად.

მოცემულ შემთხვევაში, პალატა თვლის, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა და სრულყოფილად შეაფასა ზემოთ აღნიშნული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, დანაშაულის მოტივი და მიზანი, მისი საზოგადოებრივი საშიშროება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი; გაითვალისწინა ასევე, მსჯავრდებულთა პიროვნება, ასაკი, ოჯახური და ეკონომიკური მდგომარეობა და ყოველივე აღნიშნულის საფუძველზე, მსჯავრებულებს დაუნიშნა მათი პიროვნებისა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის თანაზომიერი და პროპორციული სასჯელები, რასაც სააპელაციო პალატა ეთანხმება და მიიჩნევს, რომ **ე-----ს** მიმართ განსაზღვრული სასჯელი - 3200 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, **გ-----ს** მიმართ განსაზღვრული სასჯელი თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სსკ 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით, 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 (ორი) წელი საქართველოს

სსკ 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით; **გ-----ს მიმართ** განსაზღვრული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სსკ 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით, 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 (ორი) წელი საქართველოს სსკ 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით; **ლ-----ს მიმართ** განსაზღვრული სასჯელი - ჯარიმა 3 000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, **ზ-----ს მიმართ** განსაზღვრული სასჯელი - ჯარიმა 3 000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით, **ლ-----ს მიმართ** განსაზღვრული სასჯელი - ჯარიმა 5 000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნების შესრულებას, როგორიცაა ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება, დამნაშავის რესოციალიზაცია და სამართლიანობის აღდგენა.

ამდენად, ვინაიდან მსჯავრდებულების მიმართ გამოყენებულია ადეკვატური და სამართლიანი სასჯელი, პალატა მიიჩნევს, რომ მისი დამძიმების საფუძველი არ არსებობს და ბრალდების მხარის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

რაც შეეხება, **გ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის მ-----ს მოთხოვნას**, რომ მსჯავრდებულის მიმართ სასჯელის სახედ გამოყენებული იქნეს ჯარიმა, ვინაიდან **გ-----** აღიარა დანაშაული, თავი სრულად ცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში, ითანამშრომლა გამოძიებასთან, კმაყოფაზე ჰყავს მეუღლე, მცირეწლოვანი შვილი და ავადმყოფი დედა. ასევე, სამსახურიდან ხასიათდება დადებითად. აპელანტი (**მ-----**) მიიჩნევს, რომ სასამართლომ არათანაბარ პირობებში ჩააყენა მსჯავრდებული სხვა მსჯავრდებულებთან შედარებით, ვინაიდან პირველი ინსტანციის სასამართლომ ვერ გაითვალისწინა ყოველივე ზემოთაღნიშნული გარემოებები და სასჯელის სახედ ჯარიმის ნაცვლად **გ-----** შეუფარდა თავისუფლების აღკვეთა.

პალატა ვერ გაიზიარებს აპელანტის პოზიციას შემდეგ გარემოებათა გამო: საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-3 ნაწილი სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს ჯარიმას ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ექვსიდან ცხრა წლამდე ვადით. სასამართლომ კი მის მიმართ გამოიყენა თავისუფლების აღკვეთის სანქციის მინიმუმი. ასევე, საქართველოს სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილი, რომლის თანახმადაც ვადიანი თავისუფლების აღკვეთის დანიშვნისას სასამართლო უფლებამოსილია განაჩენით დაადგინოს სასჯელის ნაწილის მოხდა, ხოლო დანარჩენი ნაწილი პირობით მსჯავრად ჩაუთვალოს, თუ ბრალდებული/მსჯავრდებული აღიარებს დანაშაულს, ასახელებს დანაშაულის ჩადენაში თანამონაწილეებს და თანამშრომლობს

გამოძიებასთან. ხოლო, მძიმე დანაშაულის ჩადენის დროს კი პირობით მსჯავრად შეიძლება ჩაითვალოს სასჯელის ერთი მესამედი. პალატა განმარტავს, რომ სწორედ, რომ მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებების გათვალისწინებით შეუფარდა მას თავისუფლების აღკვეთა 6 წლის ვადით, საიდანაც 4 წელი დაუნიშნა პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო 2 წელი ჩაუთვალა პირობით იმავე გამოსადეგი ვადით. იმ შემთხვევაში, თუკი მოსამართლე მხედველობაში არ მიიღებდა მსჯავრდებულის გულწრფელ აღიარებას, საგამოძიებო ორგანოებთან თანამშრომლობას, მის მიმართ კერ გამოიყენებდა სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის მოთხოვნებს. აქედან გამომდინარე, პირველი ინსტანციის სასამართლომ გაითვალისწინა რა მსჯავრდებულ გ-----ს შემამსუბუქებელი გარემოებები, დაუნიშნა სასჯელი, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული მიზნების შესრულებას, როგორიცაა ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება, დამნაშავის რესოციალიზაცია და სამართლიანობის აღდგენა.

ამდენად, ვინაიდან მსჯავრდებულის მიმართ გამოყენებულია ადეკვატური და სამართლიანი სასჯელი, პალატა მიიჩნევს, რომ მისი შემსუბუქების საფუძველი არ არსებობს, ვინაიდან სასამართლოს მიერ მსჯავრდებულ გ-----ს მიმართ გამოყენებულია უკვე შემამსუბუქებელი გარემოებები და გ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის მ-----ს სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

მსჯავრდებულმა კ-----ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა ზ-----მ მოითხოვა მსჯავრდებულ კ-----ს დანიშნული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 6 წლის ვადით, გამოყენებული იქნას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილი, საიდანაც 4 წელი განესაზღვროს სასჯელადსრულების დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი სასჯელის 1/3 ნაწილი- 2 წელი ჩაეთვალოს პირობით იმავე გამოსადეგი ვადით. ვინაიდან, კო----- ითანამშრომლა გამოძიებასთან, თავი სრულად ცნო დამნაშავედ და ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები ცნო უდაოდ.

პალატა განმარტავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში პირველმა ინსტანციის სასამართლომ სრულად გაითვალისწინა პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ კი ის, რომ კ-----ს არ გააჩნდა პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები, ხოლო დამამძიმებელ გარემოებად ჩაითვალა ის გარემოება, რომ მიუხედავად იმისა, რომ მსჯავრდებულს სხვა მსჯავრდებულების მსგავსად აღკვეთის ღონისძიების სახე პატიმრობა შეეცვალა ჯარიმით, ის თავს არიდებდა სასამართლო სხდომაზე გამოცხადებას.

პალატა განმარტავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის პირველი

ნაწილის დეფინიციის თანახმად, სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც უფრო ნაკლებად მკაცრი სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს. მოცემულ შემთხვევაში კი, მართალია ბრალდებულის/მსჯავრდებულის უფლება არის მისი გამოცხადება სასამართლო სხდომაზე და მასში მონაწილეობის მიღება, მაგრამ პალატის მიერ ვერ იქნება გაზიარებული ის მოსაზრება, რომ მსჯავრდებული სასამართლოს შენობაში იმყოფებოდა და მოსალოდნელი სასჯელის შიშით ვერ შემოდიოდა სასამართლო სხდომაზე. როგორც საქმის მასალებიდან ირკვევა, კ-----ი სასამართლო განხილვის სხდომათა უმრავლესობას არ დასწრებია და დაცვის მხარეს არ წარუდგენია სასამართლოსთვის იმის დამადასტურებელი მტკიცებულება, რომ მსჯავრდებული იმყოფებოდა სასამართლო შენობაში, მაგრამ თუნდაც ასე ყოფილიყო, ეს სრულებით საკმარისია იმის დასადასტურებლად, რომ კ-----ს ჰქონდა შიში მის მიმართ თავისუფლების აღკვეთის შეფარდების შესახებ და ის შესაძლოა მიმალულიყო გამოძიებასა და სასამართლოს და არ აღსრულებულიყო სასამართლოს განაჩენი.

მსჯავრდებულმა გ-----ა სასამართლო სხდომაზე დააზუსტა სააპელაციო საჩივარი და განმარტა, რომ მისი მხრიდან ჩადენილი იქნა უნებლიედ დანაშაული და ითხოვს სასჯელის შემსუბუქებას, ან პირობით გამოსაცდელი ვადას ან ჯარიმის დანიშვნას. პალატა განმარტავს, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ მის მიმართ გაითვალისწინა პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები და ამ მიზნით სასამართლომ გამოიყენა მის მიმართ სსკ-ის 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებული საშელავათო პირობები.

მოცემულ შემთხვევაში, პალატა თვლის, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სასჯელის დანიშვნისას გაითვალისწინა და სრულყოფილად შეაფასა ზემოთაღნიშნული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, მათ შორის, მსჯავრდებულის პიროვნება, მისი წარსული, მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის აღიარების, მონანიების საკითხი და ის ფაქტი, რომ გ----- არ გააჩნია პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი რაიმე გარემოება. ამასთან, პალატა ითვალისწინებს დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, მის სიმძიმეს და საზოგადოებრივი საშიშროებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ასევე იმ გარემოებებს, რომ მსჯავრდებულმა უდავოდ მიიჩნია სისხლის სამართლი საქმეზე წარმოდგენილი მტკიცებულებები და ხელი შეუწყო სწრაფი და ეფექტური მართლმსაჯულების განხორციელებას; ყოველივე აღნიშნულის საფუძველზე კი სააპელაციო პალატა მიიჩნევს, რომ მსჯავრდებულ გ-----ს მიმართ დადგენილი სანქციის ფარგლებში, დანიშნულია სამართლიანი და კანონიერი, მისი პიროვნებისა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის თანაზომიერი და პროპორციული სასჯელი, რომლის კიდევ უფრო

შემსუბუქების საფუძველი არ არსებობს. სასამართლოს მიერ განსაზღვრული სასჯელის პირობითად ჩათვლა სრულ შესაბამისობაშია საქართველოს სსკ-ის 63-ე-64-ე მუხლების მოთხოვნებთან და სრულად უზრუნველყოფს საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელის მიზნების განხორციელებას.

შესაბამისად, პალატა თვლის, რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნები არ უნდა დაკმაყოფილდეს და თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 26 თებერვლის განაჩენი უნდა დარჩეს უცვლელი

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

და ა დ გ ი ნ ა:

ძველი თბილისის რაიონული პროკურატურის პროკურორ ნ----- ჯ-----ის, ასევე მსჯავრდებულ გ-----ს, მსჯავრდებულის გ-----ს ინტერესების დამცველი ადვოკატის მ-----ს, ასევე მსჯავრდებულ კ-----ის ინტერესების დამცველი ადვოკატის ზ-----ს სააპელაციო საჩივრები **არ დაკმაყოფილდეს.**

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 26 თებერვლის **განაჩენი დარჩეს უცვლელი:**

კ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენისათვის (ორი ეპიზოდი) და სასჯელის სახით განესაზღვროს:

საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით (კ----- ეპიზოდი), - თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით (რ-----ს ეპიზოდი), - ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით;

საქართველოს სსკ 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და დანაშაულთა

ერთობლიობით კ-----ს სასჯელის სახით განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით;

კ-----ს სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს 2018 წლის 14 მარტიდან და მასვე, დანიშნული სასჯელის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი - 2015 წლის 07 აგვისტოდან 2016 წლის 10 მარტის ჩათვლით.

კ-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია.

ლ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენისათვის (ორი ეპიზოდი) და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს:

საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით (კ----- ეპიზოდი) - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით (რ-----ს ეპიზოდი), - ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით;

საქართველოს სსკ 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და დანაშაულთა ერთობლიობით ლ-----ს სასჯელის სახით განესაზღვროს ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით;

დანიშნული სასჯელის პროპორციულად, მას ჩაეთვალოს დაკავებაში ყოფნის პერიოდი 2015 წლის 7 ოქტომბრიდან 2016 წლის 10 მარტის ჩათვლით, მას დანიშნული სასჯელი შეუმცირდეს და სასჯელის სახით განესაზღვროს ჯარიმა 4 000 (ოთხი ათასი) ლარის ოდენობით.

ლ-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია.

ზ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით;

ზ----- მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - პირადი თავდებობა გაუქმებულია.

ლ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის

მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს ჯარიმა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით;

ლ-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია.

გ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სსკ 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით, 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 (ორი) წელი საქართველოს სსკ 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

გ----- სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს - 2018 წლის 26 თებერვლიდან და სასჯელის ვადაში ჩაეთვალოს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი - **2015 წლის 16 სექტემბრიდან 2016 წლის 10 მარტის ჩათვლით.**

გ-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმებულია.

გ-----, ან მისი ნდობით აღჭურვილ პირს დაუბრუნდეს მისთვის ჩამორთმეული მისი კუთვნილი პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა.

გ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) წლის ვადით, საიდანაც საქართველოს სსკ 50-ე მუხლის მე-5 ნაწილის გამოყენებით, 4 (ოთხი) წლით თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვროს პენიტენციურ დაწესებულებაში მოხდით, ხოლო დარჩენილი 2 (ორი) წელი საქართველოს სსკ 63-64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით, იმავე გამოსაცდელი ვადით.

გ----- სასჯელის ვადის ათვლა დაეწყოს - 2018 წლის 26 თებერვლიდან.

გ----- სასჯელის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის პერიოდი - **2015 წლის 16 სექტემბრიდან 2016 წლის 10 მარტის ჩათვლით.**

გ----- ან მისი ნდობით აღჭურვილ პირს დაუბრუნდეს თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 10 მარტის განჩინების საფუძველზე

ჩამორთმეული მისი კუთვნილი პირადობის დამადასტურებელი მოწმობა.

ე----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ 180-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ა“ და ამავე მუხლის მესამე ნაწილის „ბ“ პუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახით განესაზღვროს ჯარიმა 3200 (სამი ათას ორასი) ლარის ოდენობით;

ე----- გ-----ს დაკავებასა და პატიმრობაში ყოფნის პერიოდის პროპორციულად შეუმცირდეს დანიშნული სასჯელი და საბოლოოდ განესაზღვროს ჯარიმა 3 000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით.

ე-----ს მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს და გირაოს სახით გადახდილი თანხა დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

ნივთიერი მტკიცებულებები:

- სანოტარო აქტის დედანი-მინდობილობა/რწმუნებულება, უძრავი ნივთის ნასყიდობის ხელშეკრულება და კომპაქტ-დისკები - დაერთოს სისხლის სამართლის საქმეს მისი შენახვის ვადით;

- ზ----- მობილური ტელეფონი „ნოკია“ და ნი----- მიერ წარმოდგენილი სკანერის და ლამინირების აპარატები - საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდგომ დაუბრუნდეთ მათ კანონიერ მფლობელებს.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შევიდეს გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში მისი გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

ჯეირანაშვილი

ბ.